ди бвга. 7) птица пелеенъ отъ родътъ на водни птици, вр. бабве. 8) единъ видъ педелици отъ свилено, вр. дъмешникъ, бабекъ, старецъ, дъдо, лукамка. 4) ди прѣвърнитъ баба, казвитъ момчетата когато игратъ ди прѣвърлятъ прочки или тоски калъвъ ~~баба~~ то въ прѣхвитата на вода та надъ нѣкой друго. 10) едни баби, двѣ баби, казватъ кога ~~играятъ~~ игратъ на клеидъ ди и мѣрятъ съ клеидъ ди мѣрятъ съ клеидъ ди мѣрятъ колко е отскочила клеидъта отъ тереклъвето

Бабà (та) 1) вр. бубà, бабако, бабца, тета, тейко, тейно, тато, тате, татко. 2) отецъ на калугерите по турски или дервишитѣ, отъ това и на гробницата имъ баби. 3) въ войска та старъ и високо стоящъ, отличенъ войникъ и прѣвъзходенъ храбъръ. баба новакъ.

Бабадерамъ (тъ) т. бабината душа; б. храбрецъ, юнакъ, мъжчура; свидетъ човѣкъ.

Баба достиу, т. бабинъ приятелъ

Бабе Златка, прив. бубулечка. р. Златочлавъ; Златка.

Бабаитъ (тъ) т. храбрецъ, юнакчура, храб

Бабаитинкъ (тъ) т. юначество, храбрость. — тинкъ.

Бабанѣкъ — нѣкъ (тъ) т. 1) подбадемъ, нѣщо хващи въ кой да бадне на мѣсто. 2) тъ есть, за мѣръ на грена му бадне и. 3) тастрокъ, тайстрокъ, очухъ и отчовъ

Бабайко (то) вр. бабако, бабе, бабца — бабайковъ, а, о, — бабайкинъ, е, о.

Бабако — вр. бабайко, баба, бубà, бабца — бабаковъ, е, о, — и (тъ)

Бабалъчки (та) 2 глави отъ чесновъ лукъ, който имат чеснове (жкилиди) Ксоф.

Бабалка (та) — нко т. 1) вр. бабалко 2) голѣма пѣтка на двете на човѣка.

Бабадрестъ — а, о, — и (тъ) вр. бабарестъ

Бабакъ (тъ) 1) вр. бабако. 2) бабакъ и папуч